

SVOBODA

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

Ročník CXXXIII
7. února 2024
13. února 2024

6

Na co bychom neměli zapomenout

Evropu čeká opět nechutná demonstrace amerických zájmů diktovat světu svou vůli, vojenské cvičení NATO s názvem Steadfast Defence. Podle armádního časopisu CZ Defence, který cituje velitele amerických sil v Evropě Ch. G. Cavoliho, je cílem rychle rozmístit síly USA do Evropy. Půjde o více než 50 lodí, přes 80 stíhacích letadel, dále helikoptéry a drony, 1100 vojenských vozidel, 133 tanků, 533 bojových vozidel pěchoty a celkem 90 tisíc vojáků, kteří se cvičení účastní. U nás, na území ČR, se cvičení bude konat v březnu a účastní se ho i naši vojáci. To vše se odehrává v době, kdy si připomínáme jednu z největších tragédií, která se odehrála kvůli aroganci a pocitu beztrestnosti amerických vojáků ze základen, které mají USA v Evropě, potažmo po celém světě. Ano, letos 3. 2. uplynulo 26 let, od tragické události v italském Cavalese, kdy piloti USAF, umístění na letecké základně Aviano, při svém letu, který nebyl legální, protože byl podle falešného letového plánu a nesloužil ani k tzv. »Hlídkovací misi nad Bosnou v rámci operace Rozhodná síla« zabili 20 lidí, civilistů, kteří byli v kabině lanovky. A v době, kdy možná bude tzv. cvičení, resp. demonstrace síly probíhat právě u nás, to bude čtvrtstoletí, kdy vrazi nebyli potrestáni.

Stejně jako tenkrát, tak i v současné době v českých médiích nebude ani zmínka, jen přihlouplé a navíc lživé informace o nesmyslném nákupu předražených letadel F-35, který má nadlouho zatížit státní rozpočet, platit prosperitu americké továrny a nás zadlužit, abychom mohli být lépe ovládnuti. Nevím, ale žádnou informaci jsem opravdu nezaznamenal, snad jen to, že Wikipedie podrobnou informaci o tragédii už neuvádí. Naproti tomu ale probíhá neustálá mediální masáž, kdo a jak ohrožuje mír a komu bude kdo dodávat zbraně a náboje. Doufám, že snad někdo alespoň vzpomene, když už se jedná o vojenské přítomnosti vojáků USA v Evropě, že rok a měsíc poté, 4. března 1999, to bude opravdu výročí 25 let, kdy vynesl americký vojenský soud na základně Camp Lejeune v Jacksonville v Severní Karolíně osvobozující rozsudek nad dvěma příslušníky US Air Force, kteří byli obviněni z neúmyslného zabití a ze zabití z nedbalosti. To je třeba připomenout zejména těm, kteří hlasovali ve Sněmovně a v Senátu pro ponižující Česko americkou smlouvu, která nás zbavuje suverenity. Pro slouhy amerických zájmů ale asi jde o banální informace, tak proč vzpomínat na 20 nevinných civilistů a excesy Američanů.

Ale já jsem přesvědčen, že to má smysl a považuji naopak za velice důležité se k této události vrátit! Zmíněný rozsudek vojenského soudu totiž skandálně ukazuje na to, jak nebezpečné jsou smlouvy o pobytu vojáků USA na území kteréhokoliv státu, ať je či není členem NATO. **JUDr. Vojtěch Filip, advokát**

Na některé seniory vysoká inflace dopadla obzvláště těžce

Předsedkyně Rady seniorů ČR Lenka Desatová pro ParlamentníListy.cz v této souvislosti uvedla, že nejhůře situace kolem růstu cen dopadla na seniory, kteří jsou osamělí a žijí v nájemních bytech. „Logicky se jim zvýšení cen nepropsalo jenom do energií, či teď například do vodného a stočného, ale propsala se jim také zvýšená výše nájmu... Pokud senior bydlel sám a patřil k té polovině, která má průměrný či podprůměrný důchod, a ještě navíc žil v nájemním bydlení ve velkém městě, tak se zcela jistě jeho životní úroveň propadla,“ shrnula.

Přestože si dle Desatové senioři začali žádat o příspěvek na bydlení, neudělali tak ani zdaleka všichni, kteří by na něj mohli mít nárok. Upozornila, že více než 40 procent svých příjmů utratí za bydlení až 19 procent seniorů.

Česká národní banka ve své prosincové analýze upozornila, že na seniory zdražování působí mnohem více než na zbytek populace a těžké časy senioři zažívají kvůli růstu cen potravin či energií. „Na důchodce dopadá významněji vývoj cen energií proto, že nezřídka bydlí sami v obydlích s horšími tepelnými vlastnostmi a nemají na investice do úsporných opatření,“ popsali v prosinci ekonomové České národní banky (ČNB) Luboš Komárek a Petr Polák.

Předsedkyně Rady seniorů ČR Lenka Desatová v této souvislosti zmiňuje, že od seniorů slyší, že častěji kvůli růstu cen potravin vyhledávají slevové akce či dokonce vyhledávají potraviny na hraně – či v případě trvanlivých i po – minimální trvanlivosti.

Velký rozdíl je pak dle Desatové mezi tím, jak žijí senioři s nízkými penzemi oproti těm, kteří je mají nadprůměrné. Problém u mimořádných valorizací byl dle ní především ten, že si lidé s nízkými důchody skrze ně přilepšili jen minimálně a částka, která se jim přičetla k důchodu, jim nemohla vykompenzovat značné zvýšení cen. Vzhledem k trojici mimořádných valorizací se pak měly rozdíly mezi seniory s nízkými a vysokými důchody značně rozevřít. Uvedené rozdíly by podle předsedkyně Rady seniorů ČR nebyly až tak drastické, pokud by namísto valorizace procentní výměry důchodů byla již od začátku valorizována také pevná základní výměra.

Global Retirement Index v celkovém zhodnocení situace v České republice pro rok 2023 upozornila, že se Česko propadlo na 18. místo, jelikož zatímco se v mnohých dalších státech situace zlepšovala, naše země si pohoršila téměř ve všech dílčích indexech.

Ke čtvrté pozici v indexu materiálního blahobytu, v němž bylo Česko vloni dokonce první, pak pomohla nízká nezaměstnanost, která je u nás nejnižší v celé Evropské unii. Nešlo tedy o ukazatel, který by se zcela napřímo dotýkal většiny seniorů.

STAČILO!
KOALICE KSČM, SD-SN A OSOBNOSTÍ

Za Babiše i komunistů bylo líp!

Centrum pro výzkum veřejného mínění (CVVM) vydalo zprávu ze svého výzkumu s názvem »Čeští občané o svých možnostech ovlivnit veřejné dění a o participaci veřejnosti na rozhodování«. Na konci roku 2023 výzkumníci zjistili, jakým způsobem je neefektivnější prosazovat určité věci – například zákony. Ze zjištěných dat jasně plyne, že nejlepším takovým způsobem je práce v politické straně a také stávka.

Právě stávka jakožto způsob prosazování občanských věcí je velice důležitým nástrojem. Velká stávka naposledy proběhla za vlády P. Nečase, kdy úspory prosazoval ministr financí M. Kalousek. To jsme totiž ještě mohli mluvit o odborech. Dnes je situace odlišná. Odbory jsou čím dál více roztržštěné a o stávce, kterou podnikají například železničáři v Německu, si mohou nechat jediné zdát. Ostatně oslabení odborů je cílem pravicové politiky. Nehledě na to, že šéf odborů J. Středula je jistý uhlazený typ jdoucí na ruku vládě. Snad právě proto je ve výzkumu stávka jako možnost neustále na 50 %.

Naproti tomu největší podíl možnosti něco změnit prací v politické straně byl zaznamenán za vlád levicových. Zejména v letech 2013 – 2017 a posléze za vlády A. Babiše. Je tedy evidentní, že za Babiše a komunistů, kteří jeho vládu tolerovali, bylo lépe. Celou situaci samozřejmě narušila pandemie covidu, ale to nic nemění na tom, že současná vláda z celé situace vychází historicky nejhůře.

Pokud ale nahlédneme na časovou řadu výzkumů, zjistíme, že poprvé v historii měření žádný ze způsobů prosazování změn nepřekročil 50 %. To vypovídá o určité apatii společnosti a nechuti se zapojovat do veřejného života. Tuto skutečnost můžeme připsat tomu, že nám současná 5Dvláda ustavičně lže. Lidé upadají do bezradnosti a veřejný život je nezajímavý. Naposledy byla podobná situace v roce 2013. Tedy ve vládě P. Nečase, kde rovněž seděl současný premiér P. Fiala. Můžeme tedy tvrdit, že pravicové vlády způsobují naštvání společnosti, která ale na místo toho, aby za svá práva bojovala, tak se stahuje do sebe.

Jan Klán, iportal24

OS ČMS vyzval všechny odborové svazy k jednotnému postupu proti vládě

Odborové sdružení Čech, Moravy a Slezska (OS ČMS) vyjádřilo zklamání a rozhořčení nad Nálezem ústavního soudu ČR, kterým 24. ledna tohoto roku zamítl návrh na zrušení úpravy valorizace starobních důchodů. Uvádí se to ve stanovisku Rady OS ČMS, které redakci iportal24.cz zaslal Stanislav Grospič, šéf tohoto odborového sdružení.

»Jsmo názoru, že Ústavní soud se věcně ani nestranně nevyrovnal s otázkou legitimity očekávání požitelných starobních penzí. Ta byla založena na skutečnosti, že inflace bude do valorizace starobních penzí zohledněna podle právní úpravy v té době platné. Nestalo se tak. Ústavní soud dal většinově zapravdu vládě a schválenému retroaktivnímu návrhu zákona měnící účelově systém valorizace penzí,« uvádí se ve stanovisku.

Nález Ústavního soudu dal podle OS ČMS přednost nikoliv právní jistotě, ale účelovému politickému výkladu, konformnímu současné pětikoaliční vládě a její parlamentní většině. »Rozevírání nůžek mezi chudobou na jedné straně a hromaděním bohatství úzké ekonomicky vládnoucí vrstvy tak bylo posvěceno ústavní institucí. Nastala tak doba, kdy je třeba se naléhavě ptát, jakou další restrikci současná vláda po ozebračení seniorů připravuje, pro většinu svých občanů, zaměstnanců a ostatních pracujících,« píše se dále ve stanovisku OS ČMS. Sdružení proto odmítá úvahy o liberalizaci důchodového systému a pracovní práva v České republice, po nichž »volá zahraniční nadnárodní kapitál«. »Není přípustné, aby dopady inflace a státního zadlužení nesli především na svých bedrech ti, kteří žijí ze své mzdy, platu či důchodu. Vyzýváme všechny odborové svazy k jednotnému rozhodnému postupu proti dalším vládním reformám,« dodává se ve stanovisku.

OS ČMS dále ve druhém stanovisku své Rady vyjádřil »hlubokou solidaritu« všem zaměstnancům ocelářské společnosti Liberty Steel Ostrava v jejich současné nelehké těžké situaci, kdy ze společnosti oteklo do jiných společností Liberty Steel přes osm miliard korun. »Společnost je tak cíleně tunelována vlastníkem p. Guptou a spol. ve prospěch zahraničních společností ocelářského impéria. Jde o bezprecedentní případ tunelování firmy nadnárodním kapitálem a zahraničním většinovým vlastníkem. V přímém ohrožení se ocitlo přes šest tisíc zaměstnanců firmy, z toho přes pět tisíc hutníků. Jde také o přímé ohrožení dalších firem a jejich zaměstnanců. Je trestuhodné, jak vlastníci a vedení společnosti v této situaci jednají s odbory a jak liknavě k řešení problému tunelování formy a ochrany zaměstnanců přistupuje vláda,« napsali odboráři.

»Stojíme na straně zaměstnanců a odborů společnosti Liberty Steel Ostrava a požadujeme, aby vláda učinil všechny kroky k zachování zaměstnanosti v této firmě a potrestání viníků jejího vytunelování,« dodává OS ČMS. (pk)

ŽENY – STRÍPKY Z HISTORIE 6

Životní příběh **Markéty**, dcery Přemysla Otakara a Adlétky má nádech exotiky a je trochu jiný než těch žen z předchozích kapitol, které většinou nedopadly dobře. Narodila se roku 1186 v tehdy šťastné rodině. Nevíme, kde toho času rodiče pobývali, otec ještě neměl velkou naději na zisk českého trůnu. Přesto k tomu došlo, Markétě bylo tehdy 11 let. O dva roky už byla dost stará na to, aby s plným pochopením prožila matčino utrpení a ponížení s nuceným rozvodem. S matkou a sestrami se uchýlily do Míšně. Mezitím se z ní stala krásná a vzdělaná dívka, která se v roce 1205 vrátila s matkou do Prahy už jako knížecí princezna. Bylo jí tehdy 19 let. Stala se žádanou partií. Dánský král Valdemar II., zvaný Vítězný, který prováděl expanzivní politiku usoudil, že by mohla jeho postavení posílit. Bylo mu tehdy 40 let,

potřeboval mladou krev a nové potomky. Došlo k zásnubám právě ve vhodné době, po dalších dvou letech už by byla opět jen druhořadou šlechtičnou. O zásnubách se jak u nás, tak v Dánsku napsalo více legend. Vedl prý ho mladý a krásný šlechtic, přeborník v šachu. Protože i Markéta byla ve hře výborná, měli si zahrát – vyhraje-li Dán, bude svatba, když Markéta, nebude z toho nic. Figurky černé měly být ze zlata, bílé ze stříbra. Jiná verze mluví o hře vrhcáby. V každém případě mladý dánský hráč, ač oslněn krásou, zmobilizoval své duševní síly a vyhrál. Její matka sváděla těžký boj – přála jí to a zase si stýskala, že ztratí navždy milovanou dceru. Skutečnost byla taková, že obě strany si slibovaly posílení svých politických pozic. Je ještě jedna otázka – nelíbil se Markétě ten mladý vyslanec víc než válečnický král? Stará dánská píseň znala dokonce i jméno toho vyslance – byl to Strange Ebbesøn mladší.

Z Čech byl vypraven nádherný průvod, zakončený setkáním v městě Lübecku, kde se také v roce 1205 konala svatba. V jedné starobylé písni se hovoří o plavbě. No, bylo to možné, mohlo to být Labe, řeka skýtala možnost pohodlnějšího cestování.

Nová dánská panovnice prý byla mimofádně laskavá ke svým poddaným, dodnes se o ní hovoří jako dobré královně Dagmar. Proč nové jméno? Možná neuměli vyslovit jméno Markéta, možná je Dagmar odvozenina od dánského slova dagmor, což prý znamená ranní záře, jitřenka. Legendy vypráví, že po svatbě měla na svého manžela tři velká přání. Aby osvobodil svého vězněného strýce biskupa Valdemara, prominul sedláckým daň z popluzí, vyhlásil mimořádnou amnestii a propustil všechny vězně. Odložila korunu, prý si jí do splnění těch přání nenasadí na hlavu. A král jí vyhověl. Legenda kulhá – alespoň daně se vybíraly dál. Čtyři roky po svatbě se narodil syn, dostal jméno po otci. (Když mu bylo 22 let, nešťastnou náhodou zahynul na lovu.) Sama Dagmar, skutečně lidem milovaná královna, zemřela 24. května roku 1213 při porodu druhého dítěte. Země svou dobrou královnou oplakávala, vznikaly mnohé písně a básně. Drobný křížek byzantského původu, který nosila na krku, se v Dánsku stal předmětem uctívání. A stejně tak i její hrob v ringstedském chrámu, (Kostel sv. Benedikta, je evangelicko-luteránský kostel v Ringstedu na dánském ostrově Zéland, zasvěcený sv. Benediktovi z Nursie), kde odpočívá po boku svého chotě. (Hroby krále Valdemara II. a královně Dagmar-Markéty).

Byla však ona sama v cizí zemi šťastná? Na to odpovědět nedokážeme. Rozhodně byl její osud šťastnější než osud mámy a sester. **Žádná z legend ale nezaznamenala to, co se**

tradije v Čechách. Jako věno prý sebou přivezla do Dánska několik kraviček – českých červinek. Malé stádečko se díky výborným podmínkám rozrůstalo a dalo základ věhlasnému dánskému skotu, mlékařství a sýrařství. Kromě toho prý cestoval s výpravou český sládek, který naučil Dány vařit pivo. Možná tedy dva pilíře dánské ekonomiky mají český původ.

Kladenské osobnosti

Alois Bouda - malíř, kreslíř a výtvarný pedagog

Narodil se 25. ledna 1867 v Hartmanicích u Prostějova /dnešní Niva/ v rodině chalupníka Aloise Boudy.

Prostějovsko bylo pro něj krajem radostného mládí, kam se rád vracel. Po absolvování reálky v Prostějově a Slovanského gymnázia v Olomouci, začal studovat v letech 1890 - 1894 na Uměleckoprůmyslové škole u Jakuba Schikanedera. Po jejím ukončení ukončení získal místo asistenta kreslení na reálce v Praze. Od dalšího školního roku však již učil na gymnáziu v Příbrami, kam byl přijat v souvislosti s jeho rozšířením. Zde vyučoval kromě kreslení a krasopisu také těsnopis. Od 16. září 1897 opět vyučoval na gymnáziu v Praze.

V té době byl již ženat. V roce 1896 se oženil s Annou, ze slavného uměleckého rodu Suchardů z Nové Paky, výbornou malířkou květin. Podílela se na interiéru výstavy v Paříži v roce 1900 a na výzdobě dvorany salónu Wilsonova nádraží v Praze. Mezi sběrateli jsou dodnes ceněny její pohlednice. Jejimi bratry byli sochaři Stanislav a Vojtěch Suchardovi. Svědkem na svatbě jim byl jeho dlouholetý přítel malíř Mikoláš Aleš, který byl i kmotrem obou jejich synů - Jaroslava a Cyrila.

1. září 1901 se s manželkou a synem Jaroslavem odstěhoval na Kladno, kde získal místo profesora kreslení a modelování na nově zřízeném reálném gymnáziu. To bylo postaveno v secesním slohu podle projektu architekta Aloise Dryáka. Spolu se svým švagrem Vojtěchem Suchardou se podílel na návrhu secesní výzdoby vnější fasády. Vnější omítku dekorovala štuková výzdoba s méně obvyklým motivem sovy - symbolem moudrosti. Ojedinelý byl rovněž interiér školní kreslírny, zařízený nábytkem z řezbářské dílny Vojtěcha Suchardy.

Nejprve bydlela rodina v domě ve Vašatově ulici, kde se jim narodil 14. listopadu 1901 syn Cyril, pozdější slavný malíř, grafik, ilustrátor a pedagog na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Dnes je na domě pamětní deska a nachází se zde Galerie Cyrila Boudy. Odtud se v roce 1902 přestěhovali Boudovi do secesní vily Libochvíle, kterou postavil podle vlastního návrhu stavitel Václav Krotký. Její jednopatrové stěny jsou mnohotvárně prolamovány a do vedlejší Váňovy ulice vystupuje v prvním patře starobylý hranatý arkýš s okénkem a stříškou tvaru jednoduchého jehlanu s kovovou korouhvičkou na špičce. Vpravo mezi okny jsou sluneční hodiny, vlevo až na samém rohu výklenek se soškou sv. Václava. Na návrhu ornamentální výzdoby se podílel i Alois Bouda. Vila sloužila jako tzv. profesorský dům, kde bydleli profesori kladenského gymnázia /např. B. Bydžovský, Zd. Wirth a P. J. Dostál/.

Již po krátké době Boudova působení na gymnáziu bylo zřetelné, že z nového pedagoga roste vynikající metodik kreslení. Měl zvláštní a účinnou metodu vyučování. Učil na příkladech a zveřejňoval ukázky prací svých žáků, a to nejen na výstavách na gymnáziu, ale i mimo ně a také v cizině. Žáci ho měli rádi nejen pro způsob výuky, ale i pro milou povahu a osobní přístup k nim. Dovedl je jednoduše a prakticky pobídnout k práci. Na chodbě gymnázia zřídil řadu zasklených rámu, ve kterých vystavoval výborné žákovské práce. Každý se proto snažil, aby i jeho práce zde byla vystavena. Tato soutěživost je měla pobídnout k nejlepšímu výkonu. Tuto metodu se snažil předávat i ostatním učitelům během nedělních

a letních kurzů, které pro ně pořádal. Své neobvyklé formy práce ve výuce prezentoval již na 1. krajské výstavě v Kladně v létě roku 1902. V této jeho práci jej plně podporovalo nejen vedení gymnázia, ale i vídeňské ministerstvo školství. Díky tomu se mohl účastnit mezinárodních sjezdů kreslení, kde vždy vystupoval s přednáškou. To vše dokazuje, že vysoce převyšoval funkci prostého učitele kreslení.

Během poměrně krátkého působení v Kladně vydal druhý díl metodické příručky Rostlina v dekorativním umění a vlastní knížku s názvem O školní praxi umělecké a reformě kreslení. Brožura seznamovala s novým pohledem na výuku. V roce 1906 byl přeřazen do Prahy, kde pokračoval ve své práci. V letech 1907 - 1930 působil jako profesor kreslení na Státní grafické škole.

V roce 1910 vystavoval jako čestný člen s Cechem učitelů kreslení / The Art Teachers Guild / v Londýně. Po smrti Mikoláše Aleše v roce 1913, podporovali manželé Boudovi paní Marynu Alšovou i finančně. V letech 1930 - 1934 působil Alois Bouda jako odborný inspektor kreslení a modelování na živnostenských školách pokračovacích. Během svého života byl činný také graficky. Upravil několik čísel časopisu Dílo, Náš směr a Krásy našeho domova. Napsal několik výtvarných učebnic / např. O školní praxi umění v reformě kreslení, Dekorativní kreslení /, redigoval a přispíval do časopisu Domácí nauka.

Alois Bouda zemřel 28. prosince 1934 v Praze - Bubenci, kde je pochován v rodinné hrobce, pro kterou vytvořil pískovcový náhrobní reliéf František Bílek. Pozůstalost Aloise Boudy spravuje Památník národního písemnictví. J.Kústka

PÍŠETE NÁM Žít čestně bez nenávisti a sloužit spravedlnosti. Óda na život čestného, šlechtického a spravedlivého člověka, Jana Jeníka rytíře z Bratřic .

Nedávno skonala údajně lepšočlověk, vytrvalý poslanecký spáček, maskot TOP 09, politický kníže K. Schwarzenberg . Velká sláva se kolem té jeho trýzní rozpoutala, div že se nekonal státní pohřeb, se všemi státními poctami, hlavě státu náležející.

Chrám sv. Víta se od svých základů chvěl bolestivým pláčem. Hromadou věnců byl obestlaný katafalk, záplavou květin a oslavných, leč prázdných frází, zasypaná rakev. Jakoby zemřel sám pozemský Bůh. Bůh všech Harpagonů, všech, kdož slouží svému mamon . Jeho předci bojovali zistně v bitvách, jak proti Osmanům , tak i Napoleonovi. Co Schwarzenberg, to jeden z nejbohatších šlechtických hrdinů šlechtického rodu Schwarzenbergů. Nemálo šlechtických rodů zdobí, ale i zlobí historii naší České země. Málokterý šlechtický rod je však tak bohatý a velebený jako právě ten Schwarzenberský. " Po ovoci se pozná strom ", dle velikosti nahromaděného mamonu se pozná ten nejskvělejší, nejcharakternější šlechtic ducha?

Ušlechtilí šlechtici si vydržovali dráby, aby k smrti ubíchovali třeba i těhotné ženy, které už nezvládaly tvrdou robotu na panství. Tolik o těch lepšolidských šlechticích.

Pak jsme tu měli rytíře, kteří se dělili na ty opravdu čestné rytíře, jakým byl Jan Jeník rytíř z Bratřic a ty bestialní, loupeživé, kteří přepadali a vraždili pocestné a těhotným ženám, jako svatí křižáci v Jeruzalémě, vyřezávali děti z břicha. Proti těmto lidsky zdegenerovaným loupeživým rytířům musel zakročit, jestli se nemýlím, sám český král Karel IV. Tito rytíři neznali co je to svědomí a čest.

Jeden z mála čestných rytířů si však zasloužil uznání nás všech, tím rytířem je Jan Jeník rytíř z Bratřic. Chudý rytíř, který právě tak jako Schwarzenbergové bojoval proti Turkům i Napoleonovi. Ve své knize " Z mých pamětí " se dozvíme kolik válečného utrpení, vážných nemocí a zranění prodělal v těch hrozných válkách. Kolik dlouhých pochodů v zimě v dešti prodělal, kolik válečných hrůz zažil a nakonec odešel do civilu, po 25 letech věrné služby, bez jakýchkoliv výsluh. /To náš současný hradní pán je jiná sorta./ Všude jej měli pro jeho spravedlnost a šlechtetnost rádi, Všude jej jeho prostí vojáci i velící důstojníci vítali, a když se s nimi loučil a připomínal jim vlastenectví, osobnosti M. J. Husa a Jana Žižky, tak ti otrlí muži plakali. Usadil se na svém nevelkém zděděném statku, kde dožil svůj čestný a plodný život. Ani tisíc Schwarzenbergů se svým obrovským neetickým majetkem se nevyrovná jednomu čestnému, spravedlivému, ne příliš bohatému rytíři, Janu Jeníkovi z Bratřic. Čestně a skromně žil, čestně a skromně se ctí a bez ovací, zemřel .

PS. Právě pro kritiku kníže pána Schwarzenberga , domnívám se, jsem byla v diskusi na PL umlčena na 8 týdnů. Úcta k člověku se nedá nikomu nařídít. Úctu si získávají lidé dobrého srdce, lidé spravedliví, kteří jednájí v souladu s mravním řádem, v sobě skrytém. A to bylo vlastní rytíři Janu Jeníkovi z Bratřic, který si získal post mortem můj velký obdiv a úctu na rozdíl od kníže pána K. Schwarzenberga. Nikdo a nic toto moje vnímání skutečně charakterních osobností nezmění, nepřeonačí. Eva Dolejšová

OV a MěR Kladno

spolu s LKŽ a Dia klubem Kladno

srdečně zvou členky

i sympatizující ženy na

okresní oslavu

MDŽ

ve čtvrtek 7. března 2024

od 14 do 17 hodin do sálu

Baráčekého domu Kročehlavy.(u Meisnerů)

Všem členům, kteří v měsíci únoru slaví svá životní jubilea, děkujeme za jejich práci pro stranu a do dalších let přejeme oceán štěstí, moře lásky, řeku přátelství, pramének naděje ani kapku zklamání a k tomu velký kopec zdraví a do dalších let pohodu a spokojenost v osobním i rodinném životě. OV KSČM

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 e.
mail:ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky nevracíme